

ဘာသာပြန်သူ၏အမှာ

“မျှော်လင့်ခြင်းဖတ်စာ” စာအုပ်ဟာ “ဂရုမစိုက်ခြင်းအနုပညာ” ရဲ့ နောက်ဆက်တွဲလို့ ပြောလို့ရသလို ဘာမှမဆိုင်ဘူးလို့ ပြောချင်ရင်လည်း ရပါတယ်။ အကြောင်းအရာအသစ်တွေ ပါလာပေမယ့် မူရင်းစာရေးဆရာ ဖြစ်တဲ့ Mark Manson ရဲ့ ခပ်သွက်သွက် အရေးအသားတွေ၊ သရော်တဲ့ လေသံတွေ၊ အတွေးအခေါ်ဟောင်းတွေကို မှန်ပြောင်းအသစ်နဲ့ ထောက်ကြည့် တာတွေ... ဒါတွေကတော့ ဆင်တူတယ်။

ဒီစာအုပ်မှာ မျှော်လင့်ချက်ဆိုတဲ့ အရာရဲ့ အဆိုး/အကောင်း တွေကို ဘက်ပေါင်းစုံကနေ လေ့လာထားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ခေတ်သစ်လူသားတွေ အတွက် မျှော်လင့်ချက်ဆိုတာ လိုသေးသလား၊ ပစ်ချထားခဲ့သင့်ပြီလား။ ဒီလို မျှော်လင့်ချက်တွေနောက် တကောက်ကောက် လိုက်နေရင်း ဘာတွေဆက်ဖြစ် ဦးမလဲ။ ဘယ်လို အဆုံးသတ်မှာလဲ။ ဒီမေးခွန်းတွေကို အတွေးအခေါ်၊ ဘာ သာရေးနဲ့ သိပ္ပံပညာ ရှုထောင့်တွေကနေ ဖြေဖို့ ကြိုးစားထားတယ်။

နည်းပညာ တိုးတက်လာတာနဲ့အမျှ လူနေမှုဘဝက အရင်ထက်အဆ ပေါင်းများစွာ ပိုပြီး သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်လာတယ်။ လူတွေလည်း ပိုပြီး ထိလွယ်ရှလွယ်ဖြစ်လာတယ်။ ခံနိုင်ရည်နည်းလာတယ်။ ဒုက္ခကိုပြေးမတွေ့ရဲ တော့ဘူး။ လူတွေရဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကလည်း အရင်ခေတ်တွေတုန်းကလောက် မခိုင်မာတော့ဘူး။ လေတိုးရင်တောင် ယိမ်းချင်လာတယ်။ ဒီတော့ စိတ်ဓာတ်

တွေ ပိုခိုင်မာလာအောင်၊ ပိုတည်မြဲလာအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ မျှော်လင့် ချက် ဆိုတာကို အသည်းအသန် ဖက်တွယ်မနေတော့ဘဲ လွတ်ချထားခဲ့ရင် ရော။ မျှော်လင့်ချက်မရှိရင်လည်း ဘဝကို တည်ငြိမ်စွာဖြတ်သန်းလို့ ရသေး တယ်...လို့ မူရင်းစာရေးသူက ယူဆတယ်။

ဒါပေမယ့် ဘယ်လို နည်းနဲ့ ရှေ့ဆက်မလဲ။ မမြင်ရတဲ့အမှောင်ထဲကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဘယ်လို တိုးဝင်မလဲ။ နာကျင်ခြင်းတွေဆီကနေ ထွက်ပြေးနေတာကို ရပ်ပြီး လူဖြစ်ရတဲ့ဒုက္ခကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ကြမလဲ။ ဒီမေးခွန်းတွေရဲ့ အဖြေ တစ်ပိုင်းတစ်စကို ဒီစာအုပ် ဖတ်ပြီးသွားတဲ့အခါ သိနိုင်မယ်။

ဒီစာအုပ်ဟာ ပျော်ရွှင်/အောင်မြင်/ကြီးပွားရေးစာအုပ် မဟုတ်ဘူး။ ဘဝကို ပိုလွယ်သွားအောင် ကူညီပေးမယ့် နည်းလမ်းတွေ မပါဘူး။ နာကျင်မှု တွေ လျော့သွားအောင် စွမ်းဆောင်မပေးနိုင်ဘူး။ ပိုပြီး ရဲရင့်လာအောင်ပဲ အား ပေးနိုင်မယ်။ ဒုက္ခကို ပိုနားလည်လာအောင်ပဲ ရှင်းပြပေးနိုင်မယ်။

ရောက်မလာသေးတဲ့ အချိန်တွေကို ကြိုတွေးပြီး မောနေမယ့်အစား လက်ရှိအခြေအနေမှာ အကောင်းဆုံးနေဖို့ လမ်းပြပေးတဲ့ စာအုပ်ပါပဲ။

ကျေးဇူးပါ။
ချမ်းမြေ့ဝင်း